

Goigs al Sant Crist de Santa Eulàlia de Provençana

L'Hospitalet de Llobregat

Ubicació

Comarca: Barcelonès
Lloc/Adreça: Santa Eulàlia de Provençana
Alçada: 10

Coordenades:

Latitud: 41.36519
Longitud: 2.11881
UTM Est (X): 426301
UTM Nord (Y): 4579672

Classificació

Número de fitxa 08101 - 450
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani Modern
Segle XVII-XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: publicat
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 07/02/2018 - 01:00

Descripció

Goigs que es canten en lloança al Sant Crist de l'església de Santa Eulàlia de Provençana en la seva entrada triomfal, el 3 d'abril de 1927, i que diuen així:

Provençana fa gran festa / Santa Eulàlia es vesteix d'or/ Fuig del mon i sa conquesta / i el Sant Crist reb amb amor./

Nostra església ruïnosa / en passà el barceloní,/ la mira com flor desciosa/ del seu tant plent jardí/. Per ço, dins d'aïtal floresta/ vol fer-hi nèixe altre flor./ Fuig del món, etc./

Eulàlia de Barcelona/ i el Sant Crist de Lepant/ joiells son de sa corona/ que la fan ben triomfant./ les dones creus per la tempesta / els hi fan l'esperit mes fort/ Fuig del món, etc./

Provençana ja en te Eulàlia/ i el Sant Crist que ja va entrant./ tot es sang de nostra pàtria/ que per çó la fan mes gran./ Del infern en son la psota/ i del paradís claror./ Fuig del món, etc./

Barceloní, tot passant/ fes gala de ton amor, / Eulàlia està suplicant/ a les portes del teu cor./ El Sant Crist alsa la testa/ vol qelcòm de ton tresor./ Fuig del món, etc./

Nostra església es milenaria/ els seus fills son tots germans/ per çò volen Santa Eulàlia/ dintre una casa més gran./El Sant Crist farà que aquesta sigui joia i formosor/ Fuig del món, etc./

Tots els fills d'aquesta terra/ que Berenguer consagrà, / amb el Sant Crist faran guerra / al qui'l vulgui renegà./ una cosa tan feresta / rebutjarèu amb valor. Fuig del món, etc./

Onze segles venerada/nostra església ha reviscut/ i en aquesta redressada / el Sant Crist ha ben volgut. / El pecadó es posa vesta / dels pecats ja en sent dolor./ Fuig del món, etc./

Tantes almoines que'l poble/ pel Sant Crist amb fè ha donat/ que amb anhel, es cosa noble,/ l'entri amb triomf i adorat./ Per això el Portant ja es presta/ amb els brassos i amb el cor./ Fuig del món, etc./

Oh! Sant Crist de Provenàna, / mireu amb goig vostres fills/ dona la fè i patria ben sana/ volem ser-ne bons capdills./ Cridém amb veu ben complerta / al Sant Crist glòria i honor. / Fuig del món, etc./

Vostre passió dolorosa / i la Creu que us veu la mort/ sigui'ns la llum gloriosa / i el nostre final record./ El dia de nostra enquesta / sigau-nos premi i conhort. / Fuig del món, etc./

Per la fè que fa la gesta/ de volguer-lo més que l'or./ Fuig del mon i sa conquesta / I el Sant Crist reb amb amor.

Adoramus te Christe. Etc / Quia per sanctam Crucem tuam, etc./

OREMUS./ Respice quaesumus Domine super hanc familiam tuam pro qua Dominus noster Jesus-Christus non dubitabit manibus tradi nocentium, et crucis subire tormentum. Qui tecum vivit et regnat. etc./

Observacions:

Lletra de Mn. Josep Deix, Pvre.

Música de Josep Mª Comella.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arranjades també durant aquest període.

GOIGS SANT

AL CRIST

de Santa Eulàlia

de Provençana

EN LA SEVA ENTRADA TRIOMFAL—5 D'ABRIL DE 1997
HOSPITALET - BARCELONA

Provençana la gran festa
Santa Eulàlia va vestida d'or
Fulg del mon i sa conquesta
I el Sant Crist reb amb amor.

Nostra església ruïnosa
en passà el barceloní,
la mira com flor descloua
del seu tan plent jardí.
Per çò, dins d'alit floresta
vol fer-hi néix altre flor.
Fulg del mon, etc.

Eulàlia de Barcelona
i el Sant Crist de Lepont
joicells son de sa corona
que la fan ben triomfant.
Les dos cruas per la tempesta
sta hi fan l'esperit més fort
Fulg del mon, etc.

Provençana ja en te Eulàlia
i el Sant Crist que la va entrant,
tot es sang de nostra parla
que per çò la fan més gran.
Del infern en son la posat
i del paradís cleror.
Fulg del mon, etc.

Barceloní, tot passant
fes gata de ton amor.
Eulàlia casta suplicant
a les portes del seu cor.
El Sant Crist alia la teua
vol qeicòm de ton tresor.
Fulg del mon, etc.

Nostra església ex milenaria
ela seus fills son tota germana
per çò volen Santa Eulàlia
dintre una casa més gran.
El Sant Crist farà que aquesta
sigui jolia i formosa
Fulg del mon, etc.

Per la fe que fa la graia
de volguer-in més que l'or.
Fulg del mon i sa conquesta
I el Sant Crist reb amb amor.

Adoramus te Christe, etc.

O D E M U S

Quia per sanctam Crucem tuam, etc.

*Respicere quæsumus Domine super hanc familiam tuam pro qua Dominus noster Jesus-Christus non
dubitabit manibus tradi nocentium, et crucis subire tormentum. Qui tecum vivit et regnat, etc.*

Llesta de Mre Josep Deix Dvra

Música de Josep Me Cònnells

Tots els fills d'aquesta terra
que Berenguer conegrà,
amb el Sant Crist faran guerra
al qui'l vulgut retegà.
Una cosa tan feresa
rebujartem amb valor.
Fulg del mon, etc.

Onze segles venerada
nostra església ha revlucat
i en aquesta redressada
el Sant Crist ha ben volgut.
El peccat en posat vestit
dels pecats ja en sent dolor.
Fulg del mon, etc.

Tantes almoinas que'l poble
pel Sant Crist amb fe ha donat
que amb anhel, es cosa noble,
l'entri amb triomf i adorat.
Per atò el Portant ja en precat
amb els braços i amb el cor.
Fulg del mon, etc.

El Sant Crist ha obert aós braços
per agermanar-n'a a tota
relligita amb tan bella llengua
fèu miracles ala devota.
De vostra ma ben coberta
apliquem merç i favor
Fulg del mon, etc.

Olt Sant Crist de Provençana,
miru amb goig vostres fills
de la fe i parie ben sana
volem ser-ne bona capella.
Cridem amb veu ben completa
al Sant Crist glòria i honor.
Fulg del mon, etc.

Vostre Passió dolorosa
i la Creu que us veu la mort
sigui na la llum gloriosa
i el nostre final record.
El dia de nostra casagasta
sigue-nue premi i conhort.
Fulg del mon, etc.